

1. Legea nr. 287/2009^[1] privind Codul civil

republicată în
M. Of. nr. 505 din 15 iulie 2011

rectificată în M. Of. nr. 246 din 29 aprilie 2013;

cu modificările aduse prin:

- **Legea nr. 60/2012** privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2011 pentru reglementarea unor măsuri necesare intrării în vigoare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil (M. Of. nr. 255 din 17 aprilie 2012).

– extras –

[...]

CARTEA I. DESPRE PERSOANE _____ **25-257**

[...]

Titlul II. Persoana fizică _____ **34-103**

[...]

Capitolul III. Identificarea persoanei fizice _____ **82-103**

Secțiunea 1. Numele _____ 82-85

Secțiunea a 2-a. Domiciliul și reședința _____ 86-97

Secțiunea a 3-a. Actele de stare civilă _____ 98-103

Titlul III. Ocrotirea persoanei fizice _____ **104-186**

Capitolul I. Dispoziții generale _____ **104-109**

Capitolul II. Tutela minorului _____ **110-163**

Secțiunea 1. Deschiderea tutelei _____ 110-111

Secțiunea a 2-a. Tutorele _____ 112-123

Secțiunea a 3-a. Consiliul de familie _____ 124-132

Secțiunea a 4-a. Exercițarea tutelei _____ 133-150

§1. Dispoziții generale _____ 133-135

§2. Exercițarea tutelei cu privire la persoana minorului _____ 136-139

§3. Exercițarea tutelei cu privire la bunurile minorului _____ 140-150

Secțiunea a 5-a. Controlul exercitării tutelei _____ 151-155

---

^[1] Republicată în temeiul art. 218 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011.

Legea nr. 287/2009 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 24 iulie 2009, a fost modificată prin Legea nr. 71/2011 și rectificată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 427 din 17 iunie 2011 și în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 489 din 8 iulie 2011.

<i>Secțiunea a 6-a. Încetarea tutelei</i> _____	156-163
Capitolul III. Ocrotirea interzisului judecătoresc _____	164-177
Capitolul IV. Curatela _____	178-186
[...]	
CARTEA A II-A. DESPRE FAMILIE _____	258-534
Titlul I. Dispoziții generale _____	258-265
Titlul II. Căsătoria _____	266-404
Capitolul I. Logodna _____	266-270
Capitolul II. Încheierea căsătoriei _____	271-289
<i>Secțiunea 1. Condițiile de fond pentru încheierea căsătoriei</i> _____	271-277
<i>Secțiunea a 2-a. Formalitățile pentru încheierea căsătoriei</i> _____	278-289
Capitolul III. Formalități ulterioare încheierii căsătoriei _____	290-292
Capitolul IV. Nulitatea căsătoriei _____	293-306
<i>Secțiunea 1. Nulitatea absolută a căsătoriei</i> _____	293-296
<i>Secțiunea a 2-a. Nulitatea relativă a căsătoriei</i> _____	297-303
<i>Secțiunea a 3-a. Efectele nulității căsătoriei</i> _____	304-306
Capitolul V. Drepturile și îndatoririle personale ale soților _____	307-311
Capitolul VI. Drepturile și obligațiile patrimoniale ale soților _____	312-372
<i>Secțiunea 1. Dispoziții comune</i> _____	312-338
§1. Despre regimul matrimonial în general _____	312-320
§2. Locuința familiei _____	321-324
§3. Cheltuielile căsătoriei _____	325-328
§4. Alegerea regimului matrimonial _____	329-338
<i>Secțiunea a 2-a. Regimul comunității legale</i> _____	339-359
<i>Secțiunea a 3-a. Regimul separației de bunuri</i> _____	360-365
<i>Secțiunea a 4-a. Regimul comunității convenționale</i> _____	366-368
<i>Secțiunea a 5-a. Modificarea regimului matrimonial</i> _____	369-372
§1. Modificarea convențională _____	369
§2. Modificarea judiciară _____	370-372
Capitolul VII. Desfacerea căsătoriei _____	373-404
<i>Secțiunea 1. Cazurile de divorț</i> _____	373-381
§1. Dispoziții generale _____	373
§2. Divorțul prin acordul soților pe cale judiciară _____	374
§3. Divorțul prin acordul soților pe cale administrativă sau prin procedură notarială _____	375-378
§4. Divorțul din culpă _____	379-380
§5. Divorțul din cauza stării sănătății unui soț _____	381
<i>Secțiunea a 2-a. Efectele divorțului</i> _____	382-404
§1. Data desfacerii căsătoriei _____	382

§2. Efectele divorțului cu privire la raporturile nepatrimoniale dintre soți _____	383-384
§3. Efectele divorțului cu privire la raporturile patrimoniale dintre soți _____	385-395
I. Efecte cu privire la regimul matrimonial _____	385-387
II. Dreptul la despăgubiri _____	388
III. Obligația de întreținere între foștii soți _____	389
IV. Prestația compensatorie _____	390-395
§4. Efectele divorțului cu privire la raporturile dintre părinți și copiii lor minori _____	396-404
Titlul III. Rudenia _____	405-482
Capitolul I. Dispoziții generale _____	405-407
Capitolul II. Filiația _____	408-450
<i>Secțiunea 1. Stabilirea filiației</i> _____	408-440
§1. Dispoziții generale _____	408-413
§2. Prezumția de paternitate _____	414
§3. Recunoașterea copilului _____	415-420
§4. Acțiuni privind filiația _____	421-440
I. Contestarea filiației _____	421
II. Acțiunea în stabilirea filiației față de mamă _____	422-423
III. Acțiunea în stabilirea paternității din afara căsătoriei _____	424-428
IV. Acțiuni privind filiația față de tatăl din căsătorie _____	429-434
V. Dispoziții comune privind acțiunile referitoare la filiație _____	435-440
<i>Secțiunea a 2-a. Reproducerea umană asistată medical cu terț donator</i> _____	441-447
<i>Secțiunea a 3-a. Situația legală a copilului</i> _____	448-450
Capitolul III. Adopția _____	451-482
<i>Secțiunea 1. Dispoziții generale</i> _____	451-454
<i>Secțiunea a 2-a. Condițiile de fond ale adopției</i> _____	455-468
§1. Persoanele care pot fi adoptate _____	455-458
§2. Persoanele care pot adopta _____	459-462
§3. Consimțământul la adopție _____	463-468
<i>Secțiunea a 3-a. Efectele adopției</i> _____	469-474
<i>Secțiunea a 4-a. Încetarea adopției</i> _____	475-482
Titlul IV. Autoritatea părintească _____	483-512
Capitolul I. Dispoziții generale _____	483-486
Capitolul II. Drepturile și îndatoririle părintești _____	487-502
Capitolul III. Exercițierea autorității părintești _____	503-507
Capitolul IV. Decăderea din exercițiul drepturilor părintești _____	508-512
Titlul V. Obligația de întreținere _____	513-534
Capitolul I. Dispoziții generale _____	513-515

Capitolul II. Persoanele între care există obligația de întreținere și ordinea în care aceasta se datorează	516-523
Capitolul III. Condițiile obligației de întreținere	524-528
Capitolul IV. Stabilirea și executarea obligației de întreținere	529-534
[...]	
CARTEA A VII-A. DISPOZIȚII DE DREPT INTERNAȚIONAL PRIVAT	2557-2663
[...]	
Capitolul II. Familia	2585-2612
<i>Secțiunea 1. Căsătoria</i>	2585-2602
§1. Încheierea căsătoriei	2585-2588
§2. Efectele căsătoriei	2589-2596
§3. Desfacerea căsătoriei	2597-2602
<i>Secțiunea a 2-a. Filiația</i>	2603-2610
§1. Filiația copilului din căsătorie	2603-2604
§2. Filiația copilului din afara căsătoriei	2605-2606
§3. Adopția	2607-2610
<i>Secțiunea a 3-a. Autoritatea părintească. Protecția copiilor</i>	2611
<i>Secțiunea a 4-a. Obligația de întreținere</i>	2612

CARTEA I. DESPRE PERSOANE

[...]

Titlul II. Persoana fizică

[...]

Capitolul III. Identificarea persoanei fizice

Secțiunea 1. Numele

Art. 82. Dreptul la nume. Orice persoană are dreptul la numele stabilit sau dobândit, potrivit legii.

Reglementarea anterioară: art. 12 alin. (1) din Decretul nr. 31/1954.

Art. 83. Structura numelui. Numele cuprinde numele de familie și prenumele.

Reglementarea anterioară: art. 12 alin. (2) din Decretul nr. 31/1954.

Art. 84. Dobândirea numelui. (1) Numele de familie se dobândește prin efectul filiației și poate fi modificat prin efectul schimbării stării civile, în condițiile prevăzute de lege.

(2) Prenumele se stabilește la data înregistrării nașterii, pe baza declarației de naștere. Este interzisă înregistrarea de către ofițerul de stare civilă a prenumelor indecente, ridicole și a altora asemenea, de natură a afecta ordinea publică și bunele moravuri ori interesele copilului, după caz.

(3) Numele de familie și prenumele copilului găsit, născut din părinți necunoscuți, precum și cele ale copilului care este părăsit de către mamă în spital, iar identitatea acesteia nu a fost stabilită în termenul prevăzut de lege, se stabilesc prin dispoziția primarului comunei, orașului, municipiului sau al sectorului municipiului București în a cărui rază teritorială a fost găsit copilul ori, după caz, s-a constatat părăsirea lui, în condițiile legii speciale.

Legislație conexă: art. 15 și urm. din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă (republicată în M. Of. nr. 339 din 18 mai 2012).

Art. 85. Schimbarea numelui pe cale administrativă. Cetățenii români pot obține, în condițiile legii, schimbarea pe cale administrativă a numelui de familie și a prenumelui sau numai a unuia dintre acestea.

Reglementarea anterioară: art. 12 alin. (3) din Decretul nr. 31/1954.

Legislație conexă: O.G. nr. 41/2003 privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice (M. Of. nr. 68 din 2 februarie 2003).

Secțiunea a 2-a. Domiciliul și reședința

Art. 86. Dreptul la domiciliu și reședință. (1) Cetățenii români au dreptul să își stabilească ori să își schimbe, în mod liber, domiciliul sau reședința, în țară sau în străinătate, cu excepția cazurilor anume prevăzute de lege.

(2) Dacă prin lege nu se prevede altfel, o persoană fizică nu poate să aibă în același timp decât un singur domiciliu și o singură reședință, chiar și atunci când deține mai multe locuințe.

Legislație conexă: ► art. 25 C. Rom.; ► art. 26 din O.U.G. nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată (M. Of. nr. 719 din 12 octombrie 2011).

Art. 87. Domiciliul. Domiciliul persoanei fizice, în vederea exercitării drepturilor și libertăților sale civile, este acolo unde aceasta declară că își are locuința principală.

Reglementarea anterioară: art. 13 din Decretul nr. 31/1954.

Legislație conexă: art. 27 alin. (1) din O.U.G. nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată (M. Of. nr. 719 din 12 octombrie 2011).

Art. 88. Reședința. Reședința persoanei fizice este în locul unde își are locuința secundară.

Legislație conexă: art. 30 din O.U.G. nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată (M. Of. nr. 719 din 12 octombrie 2011).

Art. 89. Stabilirea și schimbarea domiciliului. (1) Stabilirea sau schimbarea domiciliului se face cu respectarea dispozițiilor legii speciale.

(2) Stabilirea sau schimbarea domiciliului nu operează decât atunci când cel care ocupă sau se mută într-un anumit loc a făcut-o cu intenția de a avea acolo locuința principală.

(3) Dovada intenției rezultă din declarațiile persoanei făcute la organele administrative competente să opereze stabilirea sau schimbarea domiciliului, iar în lipsa acestor declarații, din orice alte împrejurări de fapt.

Legislație conexă: art. 26 și urm. din O.U.G. nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată (M. Of. nr. 719 din 12 octombrie 2011).

Art. 90. Prezumția de domiciliu. (1) Reședința va fi considerată domiciliu când acesta nu este cunoscut.

(2) În lipsă de reședință, persoana fizică este considerată că domiciliază la locul ultimului domiciliu, iar dacă acesta nu se cunoaște, la locul unde acea persoană se găsește.

Art. 91. Dovada. (1) Dovada domiciliului și a reședinței se face cu mențiunile cuprinse în cartea de identitate.

(2) În lipsa acestor mențiuni ori atunci când acestea nu corespund realității, stabilirea sau schimbarea domiciliului ori a reședinței nu va putea fi opusă altor persoane.

(3) Dispozițiile alin. (2) nu se aplică în cazul în care domiciliul sau reședința a fost cunoscută prin alte mijloace de cel căruia i se opune.

Legislație conexă: art. 28 din O.U.G. nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată (M. Of. nr. 719 din 12 octombrie 2011).

Art. 92. Domiciliul minorului și al celui pus sub interdicție judecătorească. (1) Domiciliul minorului care nu a dobândit capacitate deplină de exercițiu în condițiile prevăzute de lege este la părinții săi sau la acela dintre părinți la care el locuiește în mod statornic.

(2) În cazul în care părinții au domiciliu separate și nu se înțeleg la care dintre ei va avea domiciliul copilul, instanța de tutelă, ascultându-i pe părinți, precum și pe copil, dacă acesta a împlinit vârsta de 10 ani, va decide ținând seama de interesele copilului. Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, minorul este prezumat că are domiciliul la părintele la care locuiește în mod statornic.

(3) Prin excepție, în situațiile prevăzute de lege, domiciliul minorului poate fi la bunici, la alte rude ori persoane de încredere, cu consimțământul acestora. De asemenea, domiciliul minorului poate fi și la o instituție de ocrotire.

(4) Domiciliul minorului, în cazul în care numai unul dintre părinții săi îl reprezintă ori în cazul în care se află sub tutelă, precum și domiciliul persoanei puse sub interdicție judecătorească este la reprezentantul legal.

Reglementarea anterioară: art. 14 din Decretul nr. 31/1954.

Legislație conexă: art. 27 alin. (2) și (4) din O.U.G. nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată (M. Of. nr. 719 din 12 octombrie 2011).

Art. 93. Cazuri speciale. Domiciliul copilului lipsit, temporar sau definitiv, de ocrotirea părinților săi și supus unor măsuri de protecție specială, în cazurile prevăzute de lege, se află la instituția, la familia sau la persoanele cărora le-a fost dat în plasament.

Legislație conexă: art. 59 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului (M. Of. nr. 557 din 23 iunie 2004).

Art. 94. Domiciliul persoanei puse sub curatelă. În cazul în care s-a instituit o curatelă asupra bunurilor celui care a dispărut, acesta are domiciliul la curator, în măsura în care acesta este îndreptățit să îl reprezinte.

Reglementarea anterioară: art. 15 alin. (1) din Decretul nr. 31/1954.

Legislație conexă: art. 27 alin. (2) din O.U.G. nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată (M. Of. nr. 719 din 12 octombrie 2011).

Art. 95. Domiciliul la curatorul special. Dacă a fost numit un curator special pentru administrarea bunurilor succesoriale, cei chemați la moștenire au domiciliul la curator, în măsura în care acesta este îndreptățit să îi reprezinte.

Reglementarea anterioară: art. 15 alin. (2) din Decretul nr. 31/1954.

Art. 96. Domiciliul profesional. Cel care exploatează o întreprindere are domiciliul și la locul acelei întreprinderi, în tot ceea ce privește obligațiile patrimoniale ce s-au născut sau urmează a se executa în acel loc.

Art. 97. Domiciliul ales. (1) Părțile unui act juridic pot să aleagă un domiciliu în vederea exercitării drepturilor sau a executării obligațiilor născute din acel act.

(2) Alegerea domiciliului nu se prezumă, ci trebuie făcută în scris.

Legislație conexă: O.U.G. nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români (republicată în M. Of. nr. 719 din 12 octombrie 2011).

Secțiunea a 3-a. Actele de stare civilă

Art. 98. Starea civilă. Starea civilă este dreptul persoanei de a se individualiza, în familie și societate, prin calitățile strict personale care decurg din actele și faptele de stare civilă.

Art. 99. Dovada stării civile. (1) Starea civilă se dovedește prin actele de naștere, căsătorie și deces întocmite, potrivit legii, în registrele de stare civilă, precum și prin certificatele de stare civilă eliberate pe baza acestora.

(2) Actele de stare civilă sunt înscrisuri autentice și fac dovada, până la înscrisura în fals, pentru ceea ce reprezintă constatările personale ale ofițerului de stare civilă și, până la proba contrară, pentru celelalte mențiuni.

(3) Hotărârea judecătorească dată cu privire la starea civilă a unei persoane este opozabilă oricărei alte persoane cât timp printr-o nouă hotărâre nu s-a stabilit contrariul.

(4) Dacă printr-o hotărâre judecătorească s-a stabilit o anumită stare civilă a unei persoane, iar printr-o hotărâre judecătorească ulterioară este admisă o acțiune prin care s-a contestat starea civilă astfel stabilită, prima hotărâre își pierde efectele la data rămânerii definitive a celei de a doua hotărâri.

Reglementarea anterioară: art. 22 din Decretul nr. 31/1954 și art. 14 din Legea nr. 119/1996.

Legislație conexă: art. 12 din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă (republicată în M. Of. nr. 339 din 18 mai 2012).

Art. 100. Anularea, completarea, modificarea sau rectificarea actelor de stare civilă. (1) Anularea, completarea sau modificarea actelor de stare civilă și a mențiunilor înscrise pe acestea se poate face numai în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive.

(2) Rectificarea actelor de stare civilă și a mențiunilor înscrise pe marginea acestora se poate face, din oficiu sau la cerere, numai în temeiul dispoziției primarului de la primăria care are în păstrare actul de stare civilă.

(3) Starea civilă poate fi modificată în baza unei hotărâri de anulare, completare sau modificare a unui act de stare civilă numai dacă a fost formulată și o acțiune de modificare a stării civile, admisă printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă.

(4) Hotărârile judecătorești prin care se dispune anularea, completarea sau modificarea unui act de stare civilă, precum și înregistrarea făcută în temeiul unei asemenea hotărâri sunt opozabile oricărei alte persoane cât timp printr-o nouă hotărâre nu s-a stabilit contrariul. Actul administrativ prin care s-a dispus rectificarea unui act de stare civilă, precum și înregistrarea făcută în baza lui sunt opozabile oricărei persoane până la proba contrară.

Reglementarea anterioară: art. 23 din Decretul nr. 31/1954 și art. 15 din Legea nr. 119/1996.

Legislație conexă: art. 57 și urm. din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă (republicată în M. Of. nr. 339 din 18 mai 2012).

Art. 101. Înscrierea mențiunilor pe actul de stare civilă. Anularea, completarea, modificarea și rectificarea unui act de stare civilă sau a unei mențiuni înscrise pe acesta, dispuse prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă ori, după caz, prin dispoziție a primarului, se înscriu numai prin mențiune pe actul de stare civilă corespunzător. În acest scop, hotărârile judecătorești rămasă definitivă se comunică de îndată, din oficiu, de către instanța care s-a pronunțat ultima asupra fondului.

Reglementarea anterioară: art. 9 din Legea nr. 119/1996.

Legislație conexă: art. 43 și urm. din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă (republicată în M. Of. nr. 339 din 18 mai 2012).

Art. 102. Actele întocmite de un ofițer de stare civilă incompetent. Actele de stare civilă întocmite de o persoană care a exercitat în mod public atribuțiile de ofițer de stare civilă, cu respectarea tuturor prevederilor legale, sunt valabile, chiar dacă acea persoană nu avea această calitate, afară de cazul în care beneficiarii acestor acte au cunoscut, în momentul întocmirii lor, lipsa acestei calități.

Reglementarea anterioară: art. 7 din Legea nr. 119/1996.

Art. 103. Alte mijloace de dovadă a stării civile. Starea civilă se poate dovedi, înaintea instanței judecătorești, prin orice mijloace de probă, dacă:

- a) nu au existat registre de stare civilă;
- b) registrele de stare civilă s-au pierdut ori au fost distruse, în tot sau în parte;
- c) nu este posibilă procurarea din străinătate a certificatului de stare civilă sau a extrasului de pe actul de stare civilă;
- d) întocmirea actului de stare civilă a fost omisă sau, după caz, refuzată.

Reglementarea anterioară: art. 24 din Decretul nr. 31/1954.

Legislație conexă: art. 13 din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă (republicată în M. Of. nr. 339 din 18 mai 2012).

Titlul III. Ocrotirea persoanei fizice

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 104. Interesul persoanei ocrotite. (1) Orice măsură de ocrotire a persoanei fizice se stabilește numai în interesul acesteia.

(2) La luarea unei măsuri de ocrotire trebuie să se țină seama de posibilitatea persoanei fizice de a-și exercita drepturile și de a-și îndeplini obligațiile cu privire la persoana și bunurile sale.

Art. 105. Persoanele ocrotite. Sunt supuși unor măsuri speciale de ocrotire minorii și cei care, deși capabili, din cauza bătrâneții, a bolii sau a altor motive prevăzute de lege nu pot să își administreze bunurile și nici să își apere interesele în condiții corespunzătoare.

Art. 106. Măsurile de ocrotire. (1) Ocrotirea minorului se realizează prin părinți, prin instituirea tutelei, prin darea în plasament sau, după caz, prin alte măsuri de protecție specială anume prevăzute de lege.

(2) Ocrotirea majorului are loc prin punerea sub interdicție judecătorească sau prin instituirea curatelei, în condițiile prevăzute de prezentul cod.

Legea de aplicare:

Art. 16. Persoanele aflate la data intrării în vigoare a Codului civil sub tutelă, curatelă, interdicție sau alte măsuri de ocrotire sunt supuse, în ceea ce privește capacitatea lor, dispozițiilor Codului civil.

Legislație conexă: art. 55 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului (M. Of. nr. 557 din 23 iunie 2004).

Art. 107. Instanța de tutelă. (1) Procedurile prevăzute de prezentul cod privind ocrotirea persoanei fizice sunt de competența instanței de tutelă și de familie stabilite potrivit legii, denumită în continuare *instanța de tutelă*.

(2) În toate cazurile, instanța de tutelă soluționează de îndată aceste cereri.

Legea de aplicare:

Art. 229. (1) Organizarea, funcționarea și atribuțiile instanței de tutelă și de familie se stabilesc prin legea privind organizarea judiciară.

(2) Până la reglementarea prin lege a organizării și funcționării instanței de tutelă:

a) atribuțiile acestora, prevăzute de Codul civil, sunt îndeplinite de instanțele, secțiile sau, după caz, completele specializate pentru minori și familie;

b) raportul de anchetă psihosocială prevăzut de Codul civil este efectuat de autoritatea tutelară, cu excepția anchetei prevăzute la art. 508 alin. (2), care se efectuează de direcția generală de asistență socială și protecția copilului;

c) autoritățile și instituțiile cu atribuții în domeniul protecției drepturilor copilului, respectiv a persoanei fizice continuă să exercite atribuțiile prevăzute de reglementările în vigoare la data intrării în vigoare a Codului civil, cu excepția celor date în competența instanței de tutelă.

(3) Până la data intrării în vigoare a reglementării prevăzute la alin. (1), atribuțiile instanței de tutelă referitoare la exercitarea tutelei cu privire la bunurile minorului sau ale interzisului judecătoresc ori, după caz, cu privire la supravegherea modului în care tutorele administrează bunurile acestuia revin autorității tutelare.

(3¹) Până la intrarea în vigoare a reglementării prevăzute la alin. (1), măsura plasamentului, a plasamentului în regim de urgență și a supravegherii specializate se stabilesc și se monitorizează potrivit art. 58-70 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, cu modificările ulterioare.

(3²) Până la intrarea în vigoare a reglementării prevăzute la alin. (1), numirea curatorului special care îl asistă sau îl reprezintă pe minor la încheierea actelor de dispoziție sau la dezbaterile procedurii succesoriale se face, de îndată, de autoritatea tutelară, la cererea notarului public, în acest din urmă caz nefiind necesară validarea sau confirmarea de către instanță.

(3³) Dispozițiile alin. (3²) se aplică în mod corespunzător și în cazul numirii curatorului special prevăzut la art. 167 din Codul civil.

(4) Cererile în curs de soluționare la data intrării în vigoare a Codului civil rămân să fie soluționate de instanțele judecătorești sau, după caz, de autoritățile administrative competente potrivit legii în vigoare la data sesizării lor.

Notă. Potrivit art. VIII din Legea nr. 60/2012: „Cererile prevăzute la art. 229 alin. (3) și (3²) din Legea nr. 71/2011, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei legi rămân să fie soluționate de instanțele judecătorești competente potrivit legii în vigoare la data sesizării lor”.

Legislație conexasă: art. 94 pct. 1 lit. a) și art. 114 NCPC.

Art. 108. Ocrotirea persoanei prin tutelă. (1) Ocrotirea persoanei fizice prin tutelă se realizează de către tutore, desemnat sau numit, în condițiile prezentului cod, precum și de către consiliul de familie, ca organ consultativ.

(2) Consiliul de familie poate fi constituit de către instanța de tutelă numai la cererea persoanelor interesate.

(3) În cazul în care nu se constituie consiliul de familie, atribuțiile acestuia vor fi exercitate de către instanța de tutelă.